

[Munch-Petersen.]

rømmer er Tjenestemændenes moralske og juridiske Ret.

„Arbejderbladet“ har betegnet den Nedsikring, som her foreslaas, som et Tyveri fra Tjenestemændene. „Arbejderbladet“ har ganske vist ikke været i Stand til at anvende saa kraftige og svulstige Udtryk, som den nuværende Undervisningsminister som Redaktør af „Social-Demokraten“ kunde anvende i 1927. Dengang blev der ikke rejst Tiltale mod „Social-Demokraten“ af den da-siddende reaktionære Venstreregering, i Dag rejser derimod den nusiddende reaktionære socialdemokratisk-radikale Regering Tiltale mod „Arbejderbladet“ for at have anvendt dette Udtryk. Jeg tvivler ikke om, at Domstolene vil tilbagevise dette Udtryk, og de vil sikkert gøre det ud fra den gamle Sætning, at de smaa Tyve hænger man, men de store tager man Hatten af for. God Morgen, højtærede Hr. Finansminister!

Finansministeren (H. P. Hansen): Over for den noget barnagtige Optræden, som det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen udviste, er der jo ikke megen Anledning for mig til at gaa ind paa hans Udtalelser. Kun var der een Ting, som interesserede mig, og det var, at han mente, at man skulde lade denne Sag gaa ud til Afstemning, ogsaa for de uorganiserede Tjenestemænds Vedkommende. Det er et nyt Princip, Kommunerne indfører, at de uorganiserede skal have samme Stilling som de organiserede; jeg ønsker de Herrer til Lykke med den Opfattelse. I øvrigt maa jeg fraraade Vedtagelsen af det Ændringsforslag, der er stillet af de to ærede Medlemmer. Der er ført en Forhandling med Tjenestemændenes Repræsentanter, og der er sluttet en Overenskomst, og jeg mener, at de Herrer, som sluttede denne Overenskomst, har mere Ret til at tale paa Tjenestemændenes Vegne, end det ærede Medlem har.

I øvrigt takker jeg Udvalgets Flertal for Tilslutningen til Lovforslaget. Det er, som allerede nævnt baade i Dag og ved Sagens første Behandling, fremkommet efter en Forhandling med Tjenestemændenes Repræsentanter, hvor man under Hensyntagen til de for Tiden værende Forhold gik ind for dette Forslag.

Jeg har den modsatte Opfattelse af det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, der her anførte, at hvis jeg var gaaet til Forhandling med Tjenestemændene med Forslag om, at Reguleringstillægget slet ikke skulde forøges, saa kunde jeg have gennemført det. Jeg har den modsatte

Opfattelse. Jeg tror ikke, at Tjenestemændene vilde være gaaet med dertil, og jeg maa ogsaa sige, at jeg synes, det havde været urimeligt, om jeg havde stillet et saadant Forslag.

Det forekommer mig, at man ikke — det har vi drøftet tidligere — kan drage en Sammenligning mellem Tjenestemændene og Landbrugerne paa den Maade, som det ærede Medlem her gør det. Forholdet er det, at Udgifterne er steget, og Tjenestemændene faar altsaa en forøget Indtægt ved at opnaa det ene Reguleringstillæg. For Landbrugernes Vedkommende gælder det, at deres Indtægter er steget, og det er jo alligevel til en vis Grad at stille Forholdene paa Hovedet, naar det ærede Medlem siger, at nu gaar man til en Forøgelse af Skatterne paa 14 Mill. Kr. for Landmændene. Man kan sige, at Landmændene i Forhold til, hvad de betaler for indeværende Aar, skal betale 14 Mill. Kr. mere i Skat, men det var lignende Betragtninger, de ærede Medlemmer tilbageviste forleden Dag, da jeg sagde, at den Skatteudskrivning, jeg foreslog, i Virkeligheden vilde betyde en Skattelettelse i Forhold til den Skat, der betales i indeværende Aar. Da vilde man ikke sige god for den Tale, men nu bruger man den selv i omvendt Forhold.

Sagen er nemlig den, at Landbrugerne faar for indeværende Aar en Skattenedsættelse, som var begrundet med den ringe Forrentningsevne, som Landbruget havde i 1932, denne Forrentningsevne har forbedret sig betydeligt i Aaret 1933, og i Henhold hertil skulde Tilskuddet fra Staten saa gaa ned. Det er, hvad der sker, saa synes jeg ikke, man her kan benytte det paa den Maade, det ærede Medlem gør.

Det ærede Medlem siger, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil faa uheldige Følger ogsaa for Kommunerne, idet man ude omkring navnlig i Købstæderne skal betale efter lignende Regler. Man skal gøre det i en Del Kommuner, men ikke i alle; jeg kender flere Kommuner, hvor Reguleringstillægget vil stige, ganske uanset, hvilke Beslutninger vi tager herinde. Der kan være en Del Kommuner, som følger Statens Regler, og de maa være tilfredse med dette Lovforslag, da det vil betyde, at de i nogen Grad faar mindre Udgifter, end de ellers vilde faa.

Saa siger det ærede Medlem, at Finansministeren kan ikke udbetale Reguleringstillægget uden at skulle udskrive nye Skatter, og derfor burde man undlade at udbetale det forhøjede Reguleringstillæg. Det er, ligesom man tager det. Det er